



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 4. Herodiadis salutatio depingitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](#)

Elegia 4.

Herodiadis salutatio depingitur.

Increpere fôres, it limine stridor aheno.
 Regia Phœbæis personat aula modis.
 Lena subit, dubito, num blanda leæna theatrum.
 Sed puto, lena venit volvere docta chorum;
Hic Cypris & Bacchus; vibrat hic sua spicula thyrsum;
 Illa facem, tragicum ludit uterque scelus.
Cernis à vti plectro, digitisque micantibus euans
 Depectat trepidas blanda Megara fides!
Vt tremulam tremit ad chelyn, & vibrat ardua cœlo,
 Et rotat alternas irrequia vices?
Ambiguumque volumen oberrat, & explicat orbem
 Auguipedem, & rapido vertitur acta trocho?
Elumbique gradu trepidat, fugitatque, leuemque
 Rursus inexplicito versat in axe rotam.
Artificemque gradum simul hos, simul aptat ad illos,
 Castigarque modos, aut pede plaudit humum:
O qui tunc plausus mirantum, & festa frementum!
 Crimen vt attonitis dulce stupent oculis?
Et dígito signat; nutuque loquace puerilam
 Hæc est illa Iouis cælite digna toro.
Vt faciles agitat cursus, facileque recursus!
Vt redit in numerum ceu rota versa, suum!
Visque teres latus, adde, teres pes omnibus errat
 Aptæ figurælyris, aptæ figura choris!
Sic mussat, confertiæque caput satur hospes Iaccho,
 Non satur arte lyre, nec satur arte lupæ.
Comus vti credis, comes an genialis Iacchi,
 Ludit, & innocuo vertit in orbe chorum?
Falleris, infidi te fallit imago Lyei
 Ludicra, de ludo seria damna parit.
Ad chelyn ars vbi corda virum suspendit, & aures
 Subruit incertos mors inopina pedes.
Et nunc ille prius molli Rex mitior agno,
 Citha modo Circæ sic lupus arte lupæ.

Aspera

Asperaque horrificat subrectis ora ceraatis,
Quæ sedet in medio dira Megæra choro.
Illa neci tædam prætendit, & arma furori,
Tæda caput signat, dira quod arma metant,
Ludus id, anne scelus priosa pericula viræ
Ludere, de nugis queis perit orbis manus?

Elegia 5.

**Herodis iuramentum, & ex eo
cædes Ioannis.**

Perabam sine felle sales, placidosque cachinnos;
Quæque labant lerido lubrica verba mero.
Sed sanguis Bromio, certisque immista securis,
Et Veneris gremio torua Megæra sedet.
Sic salit; ut rapiat saltu Cypris illice Regem.
Sic rapit; ut yati deruat ense caput.
Scilicet incesto male nupta lença leoni,
Quid nisi mortis amet præmia digna legi?
Quod non ausa nefas obliuio pota Lyæo,
Lethœque animæ cura sepulta mero?
Quid non insanis odijs, cœcoque furorij,
Cypridis ad tedam, sceptræ licere iubent?
Quæ modo lena Charis blando prælusi amor;
Quas non in furias facta leæna ruit?
Nil molli asperius luxu cor durat in iras.
Excæcatque nigro pectora mersa luto.
Hinc furor, ira, minæ, fuis hinc & auara cruxis,
Hinc crux, & fusō dulce cruxore scelus.
Ardet amans, amensque ruit per tela, per ignes.
Quæ satra Tænaris bellua torua lacu est.
Elanda puella trahit, mater fera sequit Eryanys.
Isacides sciscit iussa cruenta Scinis. (a)
Quodque vouet, reus adiurat, quam iurat ad aras
Cyprigenas, soluit perfidus ense fidem.
Perjurumque nefas irato Numine demens
Sancit, & vltorem nescit adesse Deum.
(a) Scinis latro in Attica famosus.

Scilicet